

ANUL I.
Nrul
30.

SIBIU,
la 27 Iulie
1930.

Supliment la foia „LUMINA SATELOR” | Un număr din foia aceasta costă: Lei 2·50 | Abonament: 1 an 120 Lei, 6 luni 60 Lei

Din pildele M. S. Regelui

„Lucrez 11 ceasuri la zi” — printre săracime — „eu nu urăsc pe nimeni”.

Am arătat în numerii trecuți frumoasa pildă pe care M. S. Regele o dă ţărei cu privire la cinstirea Duminecii.

Acum vom arăta și alte pilde frumoase din viața M. S. Regelui.

M. S. Regele este și o pildă de muncă și hărnicie. »Lucrez 11 ceasuri la zi« a declarat Regele unui gazetar străin. M. S. Regele studiază amănunțit toate stările din țară și chibzuește neîncetat la îndreptarea lor.

M. S. Regele se interesează apoi amănunțit despre cum trăește poporul. Vrea să afle adevărul întreg. Spre acest scop nu a ales calea rapoartelor și informațiilor oficioase (care de cele mai multe ori nu spun adevărul întreg) ci M. S. Regele a ales calea directă.

Săptămânilor trecute s-a coborât fără de veste și fără de înștiințare într-o mahala din București unde săracimea își face cumpărăturile de trai. M. S. Regele s-a amestecat printre cumpărători și s-a interesat de aproape cum să traiul oamenilor. Lumea a rămas adânc mișcată față de dragostea și interesul M. Sale.

O altă pildă creștinească o arată părintele arhimandrit I. Scriban într-o foie din București:

Regele Carol II — scrie părințele Scriban — a spus-o în Mareea Adunare Națională dela Rusaliu, că nu are de gând să se răzbune pe nimenea. Lipsa unei astfel de simțiri de ură trebuia cuprinsă în faptă.

Și iată că regele a făcut-o și pe aceasta. A hotărât să se ducă să facă rugăciuni la mormântul lui Ion I. C. Brătianu, cu care nu s'a aflat în bune legături. Ca o dovadă că nimic din scăzămintele omului care urăște nu se află în sufletul său, Regele Carol a luat o hotărâre care-l acopere de strălucire: a merge cu inimă duioasă la mormântul celuia dela care a avut mâhniță.

Tot în legătură cu aceasta, Regele a declarat că cu prilejul recepției Sale la Academia Română, va vorbi despre meritele naționale ale lui Ion I. C. Brătianu.

E o faptă măreță, vrednică de un rege. Ea îi cinstește puterea la care a ajuns și împreună cu celelalte, să acestui popor chezășia că, prin domnia Sa, țara se află pe mâni curate, duse de un suflet, cinstit, sănătos și frumos, luminat de darul lui Dumnezeu.

Invitare la nuntă.

Rugăm pe toți frații și surorile care voesc, să ia parte la nunta fraților ostași Dumitru Săndulescu și Eva D. Burlacu, din com. Cornu de Jos—Câmpina jud. Prahova, care va avea loc pe ziua de 27 Iulie, la

Biserica Cuvioasa, Prahova, Cornu de Jos.

Dorim cu toții de a petrece în Domnul și cu bucurie la nuntă fără lăutari în comuna noastră.

Gheorghe Măntulescu ostaș în Oastea Domnului, com. Cornu de Jos—Câmpina jud. Prahova.

Două îngropări fără alcohol

„Poate vom putea cândva curăți biserică lui Hristos de duhul diavolului”.

Cucernice părinte Trifa. Mai săptămânilor trecute mi-a murit băiatul cel mai mare. Vorbind cu soția mea ce vom face de bani și de ce ne mai trebuie, ea zice îi vom lua dela Idec, evreul căci el are și rachiul. Eu atunci zic, doară ști că eu sunt ostaș al Domnului și nu facem cu duhul diavolului că e păcat, și mulțumesc Tatălui ceresc că soția mea nu s'a împotravit.

La noi e obiceiu că vin oamenii seara la priveghi și joacă în biblia diavolului ce-a cu 32 foi și te nădușești de fumul de țigare. Eu am rugat pe oameni să nu joace în cărți nici să fumeze căci dacă am adus Sfânta Cruce în casă nu e iertat acumă. Si am pus Biblia lui Dumnezeu și cărțile dela »Lumina Satelor« pe masă, și le-am dat voie să citească că vor vrea în ele. Dar de bună seamă că unde joacă în cărți stau până a două zi, dar dacă nu i-am lăsat, dela 3 după miezul nopții am rămas eu singur cu câțiva credincioși. Venind oamenii cu lumina erau foarte măhiți. Nu le venea a crede că voi fi așa de gros la obraz să nu le dau cinste de

rachie. Ba unul strigă că are să vie un neam de-al meu cu un șip de rachi și va da el la oameni căci eu am făcut o mare rușine neamului.

Atunci eu am zis vreau să-l văd cine ar fi acela care în gospodăria mea nu m'ar lăsa să țin legea lui Isus.

Apoi să știi că oricine ar fi acela va merge dela mine cu butoiul spart.

După masă s-au servit oamenilor câte o sticlă de cafea cu lapte. La unii le-au plăcut la alții ba, iar alții ziceau cum de am cutezat să fac un lucru care nu se poate, dar eu le-am răspuns că sf. Ioan Gură de Aur spune, de este un obiceiu bun ține-l, iar de este unul rău strică-l.

La o săptămână a murit la nașul meu o copilă și a făcut și el tot așa și poate va da bunul Dumnezeu și va mai face cineva așa.

Vă rog din toată inima să puneti la foie această întâmplare, poate vom putea cândva curăți biserică lui Hristos de duhul diavolului.

Timeș Gheorghe a Petru, ostaș în Oastea Domnului, com. Cupca, jud. Storojineț-Bucovina.

Raport Nr. 10 Oastea Domnului, j. Tecuci.

Duminică 22 Iunie a. c. cu prilejul tinerei Cercului pastoral Iești în parohia Grivița, ostașii Domnului din satele Corod, Matca și Măndrești dimpreună cu fratele ostaș al Domnului, avocatul Traian P. Corodeanu din Tecuci, ne-am adunat la sf. Biserică din satul Grivița, sub steagul scumpului nostru Comandant, Măntitorul Isus.

Biserica a fost plină până la cel din urmă loc.

Predica s'a ținut de fratele Corodeanu, care a explicat Sfânta Evanghelie înzistând asupra chemării Măntitorului de a lăsa toate la o parte și a veni după El spre a pescui sufletele fraților aflați în război cu Dumnezeu prin neascultarea poruncilor Sale, iar vocea Domnului este astăzi chemarea sf. Biserici ortodoxe care ne chemă spre a ne da din apa cea vie din care dacă bei nu mai însetei și pe care o păstrează, prin grija Duhului Sfânt în Fântânele sale minunate pe care le fine la dispozițunea întregii lumi care voește să se mantuiască.

Fratele Paraschiv din Corod a cuvântat despre Oastea Domnului, iar fratele Iftimie tot din Corod a rostit o frumoasă poezie din repertoriul Oastei Domnului.

La orele 4 după amiază, Cercul pastoral a continuat în sf. Biserică din com.

Călmățui, unde au vorbit părinții Cristea și Turcu și fratele Corodeanu îndemnând poporul să se trezi din somnul în care ne ține satana și a se înrola printre ostașii Domnului, în cap cu chivăra măntuirei, într-o mână cu Crucea Domnului, iar în cealaltă mână cu sabia cu flacări de foc a Duhului sfânt, astfel cum ni se arată Oastea pe cerul deasupra insulei Creta, vremea judecăței apropiindu-se, când cei neascultători vor arde ca nenorociții din Costești.

Diavolul, văzând frâmantarea sufletească ce a produs această înălțătoare manifestare a Cercului pastoral Iești, pe urma căreia Duhul sfânt a început să bată cu putere în aceste comuni, se pregătește de ducă spre locurile unde Ostașii Domnului încă n'au apărut. Dar noi, cu ajutorul Domnului, și al cucernicilor preoți, tragem nădejde să-l ajungem pe ori unde s'ar cuibări, spre a-l scoate și a-l goni în ținuturile, de care ne vorbesc sf. Evanghelii, pustii și fără nici o apă, ca să se usuce de sete și să plesnească.

Domnul să învrednicească și pe alți frați de a se bucura întru Domnul, cum ne-am bucurat noi în această zi, cu adevarat blagoslovită de Domnul.

Secretariatul Oastei.

„Să nu se audă între voi nici cuvinte porcoase, nici cuvinte nechibzuite, nici glume proaste“ (Efeseni 5, 6).

Să vorbim acum de marele păcat al »vorbelor porcoase« și mai cu osebire al sudalmei românești, înjurătura românească.

Mai întâi, va trebui să constatăm cu destulă amărăciune, că suntem un popor de oameni, care, în marea lui majoritate, înjură de dimineață până seara.

Apoi, tot cu aceiași măhnire, vom desluși cu totul prea lesne, că înjurătura românească este atât de felurită, în cât nu-i putem mărgini această varietate.

Pe urmă, vom stabili că în înjurătura sa, românul amestecă cele mai sfinte lucruri, începând dela firul de iarba și isprăvind cu însuși Dumnezeu.

Ducând mai departe constatăriile noastre, vom descoperi cu mult prea lesne decât n-am dori, că românul înjură când e supărat, — când e vesel, — când muncește, — când lenevește, — când admiră, — când mângăie, — când iubește... Adică, într-o vorbă: *totdeauna*.

În toată desfășurarea vieții lui, românul își toarnă otrava înjurături. Plumb greu, care îl ține mereu și bine legat în clisa unui pământ ticălos.

Că înjurătura e lucru urât, oare cine ar putea spune altfel?

Că înjurătura e, de cele mai

multe ori, o blasphemie, — iarăși, cine ar putea să nege?

Că înjurătura otrăvește sufletul, — ne-o pot spune cei care nu înjură. Aceștia, când aud spurcata exprimare a înjurătutrei, simt ca o miazmă de bală stătuță, cuprindându-le sufletul și rănidu-l până la sânge.

Dar mai presus de toate, *înjurătura e un păcat greu*.

Românul, în majoritatea înjurăturilor lui, amestecă cu o ușință care-i deadreptul desgustătoare, noțiunea care ar trebui să fie sfântă, — aceea de *mamă*. Cu o voluptate stupidă, omul nostru o spurcă în toată clipa, amestecând-o, nebunește, în toate înjurăturile lui. Si încă, în ce fel! Omul și se infățișează aici ca cel de pe urmă animal al creației.

Iar când, în înjurătura lui, a amestecat, ca un zălad, pe însuși Dumnezeu și toate cele sfinte, — desgustul ia forma unei adânci suferințe, — a unei crucificări.

Nu e zi în viața celor mai mulți români, în care ei să nu-și întîneze înima cu spurcăciunea unei înjurături, — în care un lucru sfânt să nu fie nesocotit, mânjit, ultragiat.

De mici copii, înjurătura ține tovărășie vieții celor mai mulți, — tinerețea vine și ea cu tot alaiul ei de variate și din ce în ce mai mur-

dare sudalme, — aşa în cît omul matur, gospodarul, pe care urmează a se întemeia familia și țara, este în aceiași vreme și paznicul plin de credință a întregului tezaur de înjurături spurcate, moștenite din tată în fiu. Urâtă și grea moștenire, — cumplit și apăsător blestem!...

Raportată la învățătura creștină, înjurătura apare în toată grozăvenia ei păcătoasă.

Puși în fața Mântuitorului — care trebuie să fie îndreptarul ceasurilor vieții noastre pe pământ — ce-ar trebui să cugete și să zică înjurătorii?!

Sfinții Apostoli, care au călcat, pas cu pas pe urma Domnului, ne-au lăsat, de asemenea, luminoase porunci în ceeace privește »viața gurei noastre«.

Când slăvitul Apostol Pavel, în deplina maturitate a pastořirei sale, scrie bisericilor lui Isus, care sunt cărările pe care credincioșii au a merge, el le spune poruncitor și fără putință de îngăduială: »*Să nu se audă între voi nici cuvinte porcoase, nici cuvinte nechibzuite, nici glume proaste, cari nu sunt cuviințioase*« (Efeseni, V—4).

Acste simple cuvinte, ar trebui să și le scrie pe pereții casei și pe ai sufletului, toți înjurătorii, într-o sândirea înjurăturii...

Sfântul Apostol Pavel, zice: »Ci, mai degrabă (spuneti) cuvinte de mulțumire...« (Efeseni, V—4).

Da, oameni care înjurăti, mai bine decât spurcate vorbe prin care mânjiți cele mai sfinte lucruri ale vieței acesteia, — mai bină decât otrava păcatului înjurătutrei, — mai bine decât osânda la o viață vesnică în tovărășia acestui păcat, — mai bine decât toate acestea, grăbiți cuvinte de mulțumire, pentru că Dumnezeu vă îngădui să aveți atâta lucruri frumoase, atâta simțiri duioase, atâta priveliști încântătoare, atâta minunat daruri... Gândiți-vă că înjurătura voastră, care, luată ușor, vi s-ar părea că e un lucru de nimic, este, în realitate, un fir de apă otrăvită, care scurgându-se în urechea copiilor voștri, ajunge până la sufletul lor și acolo iezește, zi cu zi, până ajunge mocirla vieții lor de mai încolo, — gândiți-vă că și asupra voastră își șuvoiu înveninat se întoarce pustiitor, aducând mucegai, băloacă și iezătură otrăvicioasă.

In avântul vieții noastre omeniști, înjurătura este un plumb în aripă, — care nu ne lasă să ne urcăm spre cer.

(Luată din minunata carte »Scrisori creștine«, scrisă de scriitorul, ostaș al Domnului Al. Lascarov-Moldovanu, — carte despre care am scris în numărul 17 al acestei foi).

Din biruințele Oastei Domnului.

Infrățirea provinciilor alipite prin Oastea Domnului.
Oastea din Slon—Prahova cercetează pe frați din Vama-Buzăului—Brașov.

La cererea fraților ostași din Vama-Buzăului judecător, Brașov de-a vizita, Preotul Ioan St. Vasilescu a cerut mai întâi bine-cuvântarea Înaltpreasfințitului Metropolit Nicolae Bălan dela Sibiu pe care binecuvântare primindu-o cu ord. No. 5828—930, în ziua de Sâmbătă 6 Iulie am pornit din Slon 40 ostași la care ni s'au adăogat încă 4 dela Cerașu și cu steagul între noi am mers cale de aproape o oră până la deca-vilul (tren cu linie îngustă) societății de exploatare »Drajna« prin a cărei bunăvoie am făcut o cale de 30 metri.

Ajuns la Valea Stânnii am urcat prin pădure ca o jumătate de oră până într-o poiană frumoasă unde se vedea măștile fostei granițe de despărțire dintre frați.

Acolo am stat de am cântat mai multe cântece religioase și ne-am odihnit trupurile. Am plecat apoi mai departe și peste altă jumătate de oră am ajuns în locul numit Valea Fetii. Puțin timp după sosirea noastră au venit acolo într-un întâmpinare ostași din Vama-Buzăului cu căruțele cu cai și cu steagul cel-l au ei. După imbrățișările dintre frați și după ce am cântat mai multe cântece religioase laolaltă, am pornit cu toții în căruțe spre Vama-Buzăului. La intrarea în sat ne-am dat jos din căruțe, ne-am desfășurat și noi steagul Oastei, și așa în rând și cântând am parcurs satul până la biserică unde am ajuns la ora 5 seara.

Intrând în biserică s'a oficiat slujba veccernie de către preoții David Coman din Vama-Buzăului și Ioan St. Vasilescu din Slon, iar răspunsurile stranei au fost

date de corul Oastei Domnului. Preotul local David Coman spune Oastei cuvinte frumoase de bună venire, iar după aceia ne despărțim pe la frați pentru ospătare și odihnă. A doua zi, Duminecă 6 Iulie au mai sosit ostași din următoarele localități: Bran 2, Valea Boroșneului 4, Prejmer 2, Tel 8 și cu steag, Intorsura Buzăului 15, precum și din Telega (Prahova) 7 și din Roșești (Ialomița) 2. Serviciul religios s'a oficiat în sobor de către preoții David Coman și Ioan Modroiu din Vama-Buzăului și Ioan St. Vasilescu din Slon, iar răspunsurile liturgice au fost date de corul Oastei Domnului din Slon. Preotul Ioan Modroiu a vorbit despre: »nici în Israel nu am găsit atâtă credință« desvoltând în special ideia de a asculta cuvântul lui Dumnezeu.

Preotul Ioan St. Vasilescu a vorbit despre încreștinarea vieții prin asociația »Oastea Domnului« corul oastei a cântat Stând toți la un loc acum ne rugăm, O, Isus Domnul meu și O, ce veste minunată. Ieșind afară din biserică ostași s'au strâns împrejurul steagurilor și au cântat Pe al nostru steag e scris iubire și Deschepătă-te creștine. Masa comună s'a luat în școală, după ce mai întâi s'a cântat rugăciunea Mâncă-vor săracii și s'a dat binecuvântarea preotului.

La ora 2 se înțelege serbare, despre care vom scrie în numărul viitor.

(Va urma).

Ilie C. Rădulescu,
ostaș în Oastea Domnului
din Slon—Prahova.

Dtru V. Pandelia, satul Boroaia com. Plugari, jud. Iași.

Viorica Damian, elevă, Sibiu, — (Str. Dealului 17).

O, Doamne eu voiesc să-Ti cânt.

*O, Doamne eu voiesc să-Ti cânt
Să-Ti cânt în viața mea mereu
Dă-mi lacrimi căci eu vreau plângând,
Să-Ti cânt Stăpânul meu!*

*În lumea asta nu e om
Fără păcat precum ai spus;
Dar eu i-am întrecut pe toți
O, Domnul meu Isus.*

*Și deșteptat din somnul greu
Cad înaintea Ta supus,
Trezește-mă ca să 'nțeleag
Porunca Ta de sus.*

*Deschide-mi ochii mei orbii
Cu să văd strălucirea Ta
Revârsă-Ti harul Tău ceresc
Spre umilința mea.*

*O clipă este viața mea
Pe acest pustiu amar
Ajută-mă cu darul Tău
Să n'o trec în zadar!*

*Înflăcărează-mi duhul meu
Cu focul Tău cel sfânt
Neîncetă pe drum și 'n vis
O, Domnul meu să-fi cânt.*

*Aprinde 'n inima mea dor
De-al Tău lăcaș cereșc,
Si mă 'noește ca să pot
În el să locesc.*

*Albește-mi haina mea acum
Căci prea s'a înnegrit,
Eu vreau de-acum ca să-Ti slujesc
Isusul meu iubit.*

*O, Doamne eu voiesc să-Ti cânt
Să-Ti cânt în viața mea mereu,
Dă-mi lacrimi căci eu vreau plângând,
Să-Ti cânt Stăpânul meu!*

C. Tuduseiuc, cântăreț,
ostaș al Domnului
Brăhășoaia-Vaslui.

Socoteala lumească.

Despre cele 2 feluri de oameni ce trăesc pe pământ, lumea are două feluri de păreri:

Despre cei, cari, prin Jertfa Crucii de pe Golgota s'au deslegat din lanțurile păcatelor schimbându-și din temelie viața, apucând pe calea cea adevărată ce duce la mântuire, lumea zice: »săracii, s'au smintit de cap, au înebunit«. Când vede un astfel de om, îl privește par că a milă, îl prind gândurile și caută să nu-l mai vadă. Oare de ce?...

Dar despre oamenii »de viață«

cum îi numește ea — lumea — pe cei cari trăesc după poftele lor, cari sunt totdeauna plini de râs și cu chef, gata a spune o glumă, a sări la joc și pahar, lumea are vorbe frumoase: »E! iată un om vrednic! Un om, cu care nu te mânâncă urâtul. Plin de viață și de veselie, cuminte și e și harnic«. Si cu un astfel de om caută totdeauna să se împrietenească.

Văi întrebăt vreodată de ce? Răspunsul se găsește în Cartea Sfântă.

I. Marini, inv.
ostaș, Săsciori-Alba.

Din învățaturile sf. Ioan Gură de aur.

Bârfitorule! ia seama că ești om și nu șarpe.

Bârfitor nenorocit! ia seama că ești om și nu șarpe, să răspândești un așa de primejdios venin, din gura-ți clevetitoare. Ești om; nu te preface în fiară sălbatică, care mușcă și ucide. Dumnezeu î-a dat gură, nu să muști, ci ca prin felul de vobire și dragostea ta, să vindeci ranele fratelui tău. Înc'odată: ești om, nu șarpe. Să nu îmbolnăvești deci un sat întreg cu gura ta înveninată. Ești om și nu fiară sălbatică. Nu sfâșia deci bunul nume al fraților tăi, cum văd că faci. Adu-ți aminte că îi s'a dat gura nu ca să fie un mormânt puturos din care să iasă miroslul gozav al morții cum spune David, ci parfumul frumos miroitor al vieții, cum ne învață Sfântul Pavel, apostolul. Nu uita, că, dacă rănilor pricinuite de mușcăturile șerpilor, se vindecă anevoieos, cele pe care le face gura ta clevetitoare se tămaduesc și mai greu, și că, dacă atâtă rău faci, clevetind, și-l ascunzi cu meșteșug, nu vei fi niciodată în stare să dregi răul făcut.

Din haosul de vremi...

*Din haosul de vremi.
La Tine Tu ne chemi...
Spre Tine să venim
Și Tie să-Ti slujim.*

*Pe calea-Ti să păsim
Nicicând să ostenim
Ci duși de gândul sfânt
Și jertfa Ta vestind.*

*Mânați de dorul Tău
Isuse, tot mereu
Noi, să venim pășind
Prin Tine, bîruind.*

*Tu ești izvorul viu
Ce curge prin pustiu
Și pâne sfântă ești
Din înălțimi cerești.*

*Revarsă-Ti apa Ta
Să ne-adăpăm din ea
Pâne-afii să ne hrănim
Căci fără ea, pierim.*

*Și-atunci, când Tu ne chemi
Din haosul de vremi
Putea-vom să venim
Și Tie să-Ti slujim.*

I. Marini, învățător ostaș al Domnului,
Săsciori—Alba.

Rapoarte din fronturile Oastei Domnului

O măreață serbare la Slon—Prahova.

În ziua de 22 Iunie ostașii Domnului și tot poporul din Slon, au avut marea bucurie de a primi vizita ostașilor din mai multe comuni, și a avea în localitate o mare serbare a Oastei Domnului.

Încă dela ora 8 dimineața au început să sosescă ostașii din toate părțile și anume: din Mânciu Ungureni 5 ostași, din Telega 29, Cornu 23, Cărbunești 20, Strâmbeni 4, Cosminele 2, Vama Buzăului (Brașov) 11, Intorsura Buzăului (Brașov) 2, Ceroșu 25 și Preotul I. Teleanu din Tîntea-Liliești. Au venit încă să asiste la această serbare religioasă, adventiști din Râncezei și baptiști din Cărbunești.

Serviciul religios s'a oficiat în sobor de Preotul local I. Vasilescu și de Preotul I. Teleanu. Răspunsurile Liturgice au fost date de corurile Oastei Domnului. La urmă au vorbit cu multă însuflețire ambii preoți. Din curtea bisericii au pornit spre școală într-un cortegiu grandios, în frunte cu steagul Oastei Domnului și cântând »Deșteaptă-te creștine« și »Pe al nostru steag«. Acolo au luat masa comună.

După masă, tot în cortegiu cu steagul Oastei Domnului și cântând cântece religioase am venit cu toții la biserică. Aici în curtea bisericii, la umbra brasilor și pe iarbă verde s'a ținut serbare religioasă. Au vorbit: Pâr. I. Vasilescu—Slon, Pâr. I. Teleanu—Tîntea; ostașii: Costică I. Duțu și Tânase Eftimie—(Telega), Tudorache Gh. (Cosminele), Ștefan Neguț (Strâmbeni), Petre Iconaru (Slon), precum și domnii Leonida Fulgeanu (Cărbunești) și Iancu (Cornu), toți insistând asupra încreștinării vieții precum și rostul Oastei Domnului.

Intre cuvântări s'a cântat: »Doamne al puterilor«, »Cu noi este Dumnezeu«, »Pilda celor 10 fecioare«, »Tăria credinții«, »Iisus Regele cel mare«, și »O! Isuse Domnul meu«.

De remarcat este faptul că și sectanții au urmărit programul acestei serbări cu dragoste și foată atenție.

Serbarea s'a terminat la ora 5 într'o mare însuflețire, iar despărțirea dintre frații ostași s'a făcut cu cea mai mare dragoste frâtească și în dorință de a se revedea iarăși laolaltă și căt mai curând.

Ilie C. Rădulescu,
ostaș în Oastea Domnului
din Slon.

La Ruginoasa—Baia.

La stâruințele și îndemnul harnicului preot Gheorghe Popovici s'a format în această comună o Oaste a Domnului compusă din 87 membrii.

Acești ostași au fost puși un anumit timp la probă și numai după ce s'a simțit vrednicii s'a hotărât a se înscrie în rândurile Ostașilor Domnului. — Regretăm că din lipsa de loc nu putem să-i publicăm cu numele pe fiecare. Rugăm însă pe bunul nostru Mântuitor să-i înscrie în carteia vieții și să le ajute ca să poată sporii în tot luerul bun. Domnul să le ajute.

La Câmpuri—Hunedoara.

Ostașii de aici au serbat un an de activitate. Părintele Longhin Popa din Tătărești a ținut o frumoasă predică. Apoi frațele Ioanichie Bune a spus o rugăciune în biserică. Ostașii au cântat »Tatăl nostru« și »Sus cu steagul lui Iisus«.

După amiază a fost adunare la școală. Au predicated ostașul Bune, părintele din loc, ostașul Iuliu Igna, sora ostașă Neta Stanca din Gurasada. S'a cântat multe din cântările ostașilor.

Nu mă trece cu vederea, o Iisus Hristos.^{*)}

Ostașii: *Nu mă trece cu vederea,*

o Iisus Hristos

Tu ești Cel ce scapi de moarte,

pe cel păcătos.

Ostașele: Doamne, Doamne, pleacă-ți fața Ta
Nu ne trece cu vederea, nu ne lăpăda.

Ostașii: *Lasă-mă sub sfânta Cruce,*
pace să găsesc
și trecutul meu, cu lacrimi
...calde să-l stropesc.

Ostașele: Doamne, Doamne, pleacă-ți fața Ta
Nu ne trece cu vederea, nu ne lăpăda

Ostașii: *Din cuvântul Tău de viață,*
vin'a m'adăpa
În puterea milei Tale,
pun nădejdea mea.

Ostașele: Doamne, Doamne, pleacă-ți fața Ta
Nu ne trece cu vederea, nu ne lăpăda.

Ostașii: *Sfânt izvor al mânăierii,*
sânge prețios
Spală tot ce nu-i pe voia,
Domnului Hristos.

Ostașele: Doamne, Doamne, pleacă-ți fața Ta
Nu ne trece cu vederea, nu ne lăpăda.

*) Această cântare a fost adusă dela frații ostași din com. Silișteat, jud. Făgăraș și e notată de elevul de școală normală Alex. Morar.

Vai ce pătește omul, când se întoarce la Domnul.

Prea Cucernice Părinte Trifa! Eu subsemnatul m'am dus cu cărți dela Lumina Satelor în comuna Drăghici și cu ajutorul Domnului am pescuit 2 suflete, pe tinerii amândoi necăsătoriți, cu numele Ion Gh. Sârbu și Elena Gh. Sârbu.

Si ce minune d-zeecă că dintr-o dată a pătruns în inima lor o dorință după mântuirea sufletului lor și au părăsit jocurile și petrecerile lumii acestea și chemând și pe alții la mântuire.

Dar vrăjmașul diavol văzându-și prada scăpată din ghiarele lui a scusat război tot satul asupra lor, zicând: sunteți aventiști. Cum de fel oamenii din această comună sunt vestiți de răi au fost să-i înfrângă cu bătaia, le-a luat toate cărțile și pe alții la mântuire.

Dar vrăjmașul diavol văzându-și prada scăpată din ghiarele lui a scusat război tot satul asupra lor, zicând: sunteți aventiști. Cum de fel oamenii din această comună sunt vestiți de răi au fost să-i înfrângă cu bătaia, le-a luat toate cărțile și

strigă toți, ce mai este și asta Oastea Domnului și niște copii așa de tineri să-și canonească viața cu pocința, că doar are ei timp la bătrânețe de acest lucru.

Dar ei nu vrea să vază și să auză așa ceva, cu lacrami în ochi roagă pe Dumnezeu pentru a-și căpăta cărțile, hrana lor sufletească. Vă rugăm cucernice Părinte, cu durere de inimă pentru a publica la foaie acest război.

Rog pe toți frații să-și aducă aminte de acești copii cari și-au predat floarea tinereții lor în slujba Domnului.

Domnul cu noi și nimeni împotriva noastră.

Nicolae S. Pătrulescu,
ostaș în Oastea Domnului
Hărtești jud. Mușcel.

Primejdia alcoolismului.

Sunt sate în cari 90 la sută sunt alcoolici. Si stăm pasivi față de această problemă care are nevoie fie și de mila noastră față de sufletul oamenilor.

Sunt județe cari, pentru regiunile ținute, înregistrează în 1929 procentul groaznic de 31 la sută în ce privește respingerea tinerilor la recrutare. La fiecare sută de oameni armata n'are ce face cu 31 dintre ei.

Cele câteva societăți de temperanță și abstinență pe care le avem în țară și cari luptă de ani de zile, căstigă foarte puțin teren. Singură »Oastea Domnului« a izbutit, în câțiva ani, să facă o spărtură mai

mare în frontul alcoolismului. Peste 10.000 de oameni au fost desbărați de alcool. Dovadă că Hristos poate mai mult. Si că alcoolismul nu e în primul rând o perdiție trupească ci sufletească. Alcoolicul e mai întâi distrus sufletește!

Săptămâniile trecute a fost un moment de profundă solemnitate când într'o biserică de sat din preajma Pașcanilor, unde activează frumos colaboratorul nostru, ostașul Domnului, medicul Dr. C. D. Samson, 55 de țărani făceau legămant în fața altarului că nu vor mai călca în cârciumă. (Fântâna Darurilor)

I. Gr. Oprisan.

Raport No. 26, Oastea Domnului, București.

O minunată predică despre cultul icoanelor.

Se citește din Evanghelia după Matei partea privitoare la grija ce ne poartă Tatăl (6, 25—34). Aceste versete sunt cele mai dulci acorduri sufletești din predica de pe munte.

Adunarea cântă »Doamne Isuse Hristoase«.

Predica. Fratele Oprisan mânecând de la atacurile ce se îndreaptă, în continuu, de către unii creștini împotriva Bisericii și în special împotriva cultului icoanelor, înfățișeză, în lumina Scripturilor, această chestiune.

Cuvântatorul arată că anumiți creștini cari s-au rupt de Biserică se aşeză, dârzi, pe poziția poruncii lui Dumnezeu »Să nu-ți faci chip cioplit, nici vr'o înfățișare a lucrurilor cari sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ sau în apele mai jos de căt pământul.«

Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești« (Eșire 20, 4—5).

Ei zic prin urmare despre Biserică și în special despre icoane că inseamnă tocmai călcarea acestei porunci, că este o idolatrie.

»Ca oameni din Casa lui Dumnezeu« (Efes. 2, 19) să ni se îngăduie a arăta adevărul.

Cine cunoaște istoria poporului evreu și merge pas de pas cu acest popor de la eșirea din Egipt și până la Roma cea de aprigă prigoană, știe ce primejdie era *chipul cioplit*. Capiștele erau pline de idoli. Pe toate înălțimele ardeau, în cinstea acestor idoli, jertfa. *Cultul acestor zei de piatră, ori de lemn, ori de alt ceva înlocuia adevărul cult al singurului Dumnezeu viu*, al acelui Dumnezeu care a făcut atâtea minuni cu poporul ales cum n'a făcut cu nici un alt popor din lume. Ei bine, trecerea Evreilor printre sumedenie de popoare cu fel de fel de idoli era o primejdie statonnică. Căci ei, Evreii, împetriți în inimă lor, deși semne cu totul deosebite le dădea Tatăl cereșc, erau veșnic inclinați spre idoli, veșnic nemulțumiți, neascultători. Invocau mai mult vițelul de aur de căt pe Domnul ce grăia pe rugul de pe muntele Sinai. Într-o vreme puteai întâlni în Roma mai mulți idoli (statui) de căt oameni!

Necunoașterea faptului că Dumnezeu e spirit viu... ii abătea spre chipurile moarte ale păgânilor, în care oamenii veau Dumnezeu!

Porunca de oprește nu trebuie înțeleasă pe deasupra. Căci Dumnezeu oprește *înlocuirea Lui* cu idolii! Dar nici de cum nu oprește cultul pentru chipul care te trimită cu gândul spre Dumnezeu. Căci ce este oare *Şarpele de aramă* (Numeri 21, 8—9; Ioan 3, 4—15) de căt chip cioplit? Dar acest *Şarpe* este simbolul Iisăvitorului din moartea păcatului! Cum se putea ca Moise, aducătorul poruncii dumnezești, să calce el cel dintâi? Dar ce sunt heruvimii și odoarele sfinte din cortul mărturiei (Eșire 37, 7-a; 26, 30—31) de căt chipuri cioplită, de căt Biserica? Si apoi ne spune psalmistul (Ps. 5, 7; 28, 2; 64, 4) »Închinămă voi la Biserica cea Sfântă a Ta? Si nu spune Domnul însuși »Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile« (Marcu 11, 17)?

Secretariatul Oastei.

Cucernice Părinte Trifa! Cetind carteau cu »Fiul cel perduț și cercetând și sf. Scriptură și văzându-mi păcatele ce le-am făcut, aproape o viață întreagă de 45 ani, văzând că sunt și eu un fiu perduț și care am cheltuit toată averea sufletească în destrăbâlări și păcate și călătorind în țără streină, ajunsese slugă la dobitocelești patimi. Te rog trecem și pe mine împreună cu soție mea în rândurile Oastei Domnului, făgăduind că căte zile am mai avea nu vom mai călca ordinele Măntuitorului, și auzind glasul dulce al Lui care ne cheamă pe toți, pe noi păcătoși. Veniți la mine toți cei trădiți și împovărați și eu vă voi da odihnă.«

Bratu I. Neacșu cu soție mea Catalina B. I. Neacșu, Marin I. Neacșu și soție Nedeleana Marin I. Neacșu, comuna Reghele Carol I. jud. Ialomița.

Ioan Buldum din com. Călugăreni jud. Botoșani, Maria Dumitru Ilie, Margareta Thoader Ioniță, Elena V. Ioniță, Maria Cost, Bursuc, toate din com. Borzești jud. Dorohoiu.

Ion Todor Colțan, Câlnic jud. Caraș-Vasile S. Marti și soția Ioana V. S. Marti, Maria P. Sicoaie, Ana S. Dumitru și Iulius Cute, toți din com. Feldru, j. Năsăud.

Dimitrie Baba locuitor în Lugoj jud. Severin, Roman Drinovan, comuna Ohaba Forgaci jud. Timiș.

Dumitru V. Salomon cu soția Maria și copiii: Vasile, Neculai și Dumitru, satul Strugari com. Nadișa jud. Bacău.

Mihai D. Bursuc, Cristești, Botoșani.

Văd. Doț. Măcrina, com. Potingani, jud. Hunedoara.

Bob Efrem, com. Copalnic, j. Satu-mare, și Marta Gaje com. Fetiș, jud. Satu-mare.

Bran Gheorghe, Sibiu, str. Șerpiilor 43.

Toți în slujba Lui Hristos.

Haideți frați într'o unire
Toți la lucrul Domnului
Fiecare precum poate
și după talantul lui.

Unul știe să vorbească
Într'un chip cât mai frumos
Să vorbească și la altii
Însă numai de Hristos.

Altul poate ca să cânte
Minunat cu glasul său
Să cânte deci cu placere
Spre slava lui Dumnezeu.

Unul e înzestrat cu darul
Ca să fie scriitor
Bine este când el scrie
De Isus Blândul Păstor.

Alții știu ca să 'ntocmească
Cântece și poezii
Să fie tot pentru Domnul
Nu glume proaste, hazlăi.

La un altul i-a dat Domnul
Multe bogății și bani
Ce frumos când el ajută,
Pe săraci și pe orfani!

Altul poate să desfăcă
Cărți creștine de folos,
Iată și acesta este
Tot în slujba Lui Hristos.

Deci aşa făcând cu toții
Zi de zi o să sporim
Iar în ceruri o comoară
De prej mare pregătim.

Ioan Tudusciuc, invățător, ostaș al Domnului
Brăhășoaia—Vaslui.

Din fronturile Oastei Domnului.

Din Telega—Prahova.

Cucernice Părinte Trifa! Mare bucurie sufletească am avut noi ostași din Telega în ziua Praznicului Sf. Apostoli Petru și Pavel, având în mijlocul nostru și pe frațele Marin Tărâan din București.

După Sf. Liturghie a ținut predică frațele Marin și Părintele Zințulescu despre Sf. Apostoli și propovăduirea lor pentru credință.

La ora 3 după masă s'a ținut adunarea. Au luat cuvântul frațe Duțu, frațele Tănase Eftenie și frațe Marin Tărâan din București.

Frațe Mișcătoare au fost cântările ostașilor. Pe urmă s'a zis o rugăciune de Părintele Zințulescu stând cu toți în gheunchi, și s'a încheiat adunarea cu rugăciunea Tatăl nostru cîntând. Apoi am plecat la casele noastre mulțumind Domnului că ne-a învrednicit să petrecem cu adevărăt praznicul Sf. Apostoli în cântări și rugăciuni.

Fie Domnul prea Slăvit fiindcă aşa ne-a învrednicit.

Gheorghe Moldoveanu, ostaș în Oastea Domnului, Telega—Prahova.

În com. Seaca—Olt.

Iubite Părinte Trifa! În parohia Seaca jud. Olt prin stăruința smereniei mele am pus bazele încă din luna Martie a »Oastei Domnului« și care ne-a mărturisit bucuria că nici o îndoială n'a mai rămas în sufletul său pentru a urma pe Domnul cu orice jertfă. Am mulțumit Măntuitorului că ne-a învrednicit a face lucrare de zidire sufletească în această »mlădiță firească« (Romani 11, 18) a pomului ales.

Rugăciunea de încheiere a cuprins pe toți frații din Oastea Domnului.

Secretariatul Oastei.

La Strugari—Nadișa jud. Bacău.

Preacucernice Părinte sufletesc! Cu ajutorul lui Dumnezeu, azi Dumineacă 22 Iunie, am organizat o serbare religioasă, fiind multă lume adunată. (Dar mulți erau la joc și la cărciumă).

Serbarea s'a început printr'un cuvânt ținut de subsemnatul despre: »Mântuirea sufletului« și »Oastea Domnului«, îndemnând pe creștini să pună un hotar vieții duse până atunci.

Apoi copiii de școală au recitat câteva poezii de-a Oastei.

În pauze am citit din cartea cu Oastea, »Fiul cel perduț«, »Oglinda inimii«, »Corabia lui Noe«, și am stârnuit mult rugănd pe toți să se scrie la Oaste să pornim o luptă contra păcatelor și să aducem și pe adventiști care's la noi — vre-o opt — la dreapta credință. La adunare au luat parte și doi adventiști; cu unul am avut ceartă de vorbe despre credință, la sfârșit și-a exprimat dorință că vrea să se înscrie și el în Oaste, dacă l'om convinge că credința noastră e adevărată. Vom lupta, cu ajutorul Domnului îi vom aduce și pe ei în Oaste, căci cu noi e Adevărul și Biruința. După terminarea serbării, care a ținut de la ora 2 până la 9 seara, s-au înscris în sfânta Oaste 23 luptători noi.

Dumnezeu să ne ajute!

Spiridon I. Blanaru, inv., ostaș al Domnului.

La Potingani jud. Huned.

Iubite Părinte Trifa! Ostașii Domnului din parohiile Crișan, Ribicioara de sus, Ribița, Rîșculița, Uibărești, Brad și Potințani, în adunarea ținută în com. Potingani în 6 Iulie 1930 cu toată dragostea își înălță gândul, inima și rugăciunea spre bunul Dumnezeu, spre a vădă femei și copii ascultând cuvântul Domnului.

În ziua de 22 Iunie fiind ședința cercului pastoral în parohia vecină Mihăești de jos, au mers Ostașii la cercul pastoral.

Aceasta a fost prima manifestare a Oastei. Ostașii au cântat mai multe cântări, iar ostașul Petre C. Carjatiu a citit din Sf. Scriptură despre »Sodoma și Comora« arătând în puține cuvinte răutatea lumei de azi, când parcă cu adevărăt trăim vremuri biblice.

Veniseră popor mult și din curiozitate, ca să vadă ce fel de oameni sunt »Ostașii Domnului« despre cari auziseră mai multe, iar acum au rămas foarte încântați exprimându-și dorința de a se înființa și la Mihăești, Oastea Domnului.

Aceasta a fost prima eșire a Oastei Domnului și rugănd pe bunul Dumnezeu ca pe viitor să mai repetăm aceste eșiri pentru desfășinarea ogorului lui Dumnezeu.

Ostașul Domnului,
preot Gh. M. Seiculescu,
din com. Seaca jud. Olt.

Zia de astăzi este și rămâne o grăitoră dovdă despre acest fapt. Am fost la Sf. Biserică, unde am ascultat cu toată plăcere slujba dumnezeiască și predica ținută de Pă. II. V. Felea din Valea—Brad. După aceea în cimitirul bisericii a vorbit poporului Pr. I. Felea, ostașul Oolda Lazăr și Iezan Nicolae. Apoi cântând cu toți frații și surorile troparul »Bine este cuvântul și altele, ne-am înțepat spre casa sorei noastre Doțu Macrina, unde s'a făcut sfintirea apei și Sf. Maslu de către Pr. M. Popovici din Mihaleni și Pr. H. Telea din V. Brad.

La masă a predicat Pă. M. Popovici. Iar mai departe am petrecut lăudând pe Dumnezeu și preamarind pe Domnul nostru Isus Hristos prin psalmi și cântări duhovnicești, cântând în inimile noastre Domnului.

Raportor.